

En maorisk husmor

Parehuia Tutua-Nathan, som har maorisk opprinnelse, er husmor med fem barn. Hun bor i New Zealand og er medlem av Opus Dei. Å ha kontakt med Gud hver dag gir hennes arbeid mening, selv når hun blir sint eller mister tålmodigheten. Artikkelen har vært trykt i The New Zealand Catholic.

05.08.2006

Tutua-Nathan er mor til fem barn. Hun bor utenfor Wellington, som er en by i New Zealand. Som hennes

navn antyder, er hun maori, hun tilhører stammen Tuwharetoa. Og samtidig er hun supernumeraria i Opus Dei.

Hun ble kjent med Verket gjennom et arbeidsintervju. I 1989 søkte hun en stilling ved universitetet i Waikato. Selv om hun ikke lyktes i å få jobben, tilbød universitetet henne en annen stilling som hun takket ja til.

En bekjent på universitetet var numeraria i Opus Dei. Da de ble venner ble Tutua-Nathan invitert til venninnens hjem, det var et Opus Dei-senter i byen Hamilton.

”Da jeg for første gang dro til dette huset og ble kjent med de som bodde der og alle som kom dit for å få undervisning i den kristne lære, ble jeg forbauset over den gjestfrihet og det varme miljøet som jeg opplevde der,” minnes Tutua-Nathan som er 42 år gammel.

”Jeg som er oppvokst med Polynesiass mest rotfestede tradisjoner følte meg hjemme der. Ånden som rådet der tiltalte meg. Det føles nå som mitt andre hjem.”

Det var fremfor alt budskapet om at det er mulig å bevare vennskap og kjærlighet til Gud og til våre medmennesker som trakk Tutua-Nathan til Opus Dei. Og det er det som i dag gjør at hun vil fortsette å utvikle sitt åndelige liv.

”Men jeg er en helt vanlig mamma for mine barn og hustru for min mann. Jeg har fem barn og følger enhver mammas rutiner,” forklarer hun. ”Jeg har mange kamper å utkjempe hver dag, situasjoner der jeg innser at jeg må forbedre meg: jeg krangler og blir sint på barna, og når jeg blir trett klager jeg og diskuterer med min mann.”

Hennes liv har ikke endret seg, men hennes måte å gripe livet an på har forandret seg.

”Det skjer mange ganger om dagen at jeg mister tålmodigheten. Men i de øyeblikkene minner jeg meg om at Gud betrakter meg og smiler til meg – det har jeg lært av Opus Dei og det gjør at jeg prøver å forandre meg.”

”Det er ikke bare de gode stundene, men det er alle dagens oppgaver, det er hindre og besværlige ting som også er anledninger til å tjene Gud. Han som tok Korset på seg kan vi møte i de små korsene som utgjør vår dag. Den hellige Josemaría lærte oss at vi kan bytte ut sinnet eller klagene med et smil eller å tie stille. På den måten kan så vi kristne langsomt forandre verden.”

Ettersom Tutua-Nathan er mor til mange barn og tar hånd om husarbeidet hjemme, består helliggjørelsen av det vanlige

arbeidet for henne i å lage mat, gjøre rent og hente og bringe barna til skole og barnehage...

”Når jeg ser et fjell av tallerkener som må vaskes, da sier jeg til Herren at jeg ofrer dette arbeidet som jeg føler motvilje mot, og jeg ber Ham om at Han hjelper mine barn på skolen eller en venninne som er ensom,” forklarer hun.

Å være medlem i Opus Dei begrenser ikke tilværelsen. Det som hender er bare at det kommer til en ny mening. En guddommelig mening.

Gavin Abraham // NZ CATHOLIC

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/en-maorisk-husmor/> (22.02.2026)